

מבאר רבתינו

שנה כ"ח גליון א' (אלף שני"ד) ראש השנה
א' תשרי תשפ"ז לפ"ק

לענין מן הגהצ רבי שמואל בן רבי יחזקאל שרגא זצ"ל מנאנאש, והרבנית הצדיקת מרת אסתר בת הר"ר יצחק דל

הדלקה"נ: ברוקלין: 6:56 = מאנסי - קרית יואל: 6:58 = לונדון: 7:09 = אנטווערפן: 7:48
מוצו"ט: ברוקלין: 8:20 = מאנסי - קרית יואל: 8:22 = לונדון: 8:35 = אנטווערפן: 9:17

מענינא דיומא

מבאר התלמוד

תחל' שנה

עניני כניסת ליל ראש השנה (ז)

יתפלל ערבית של ראש השנה בבכיה ובכונה גדולה מאד, דואג ובוטח. (צפורן ששיר להחיד"א זצ"ל אות ר"ג)
ומה שקורין ימים קדושים, וכ"כ בעורא כי קדוש היום, אעפ"י שהענין נכון, מ"מ נ"ל ליתן רמז, כי אלול הם ימי רצון, עד שלעת ערב ער"ה הוא רגע האחרון מימי אלול הוא בתכלית הרצון, ומתחיל מיד כרגע יום ר"ה שהוא תכלית הדין, נמצא בכניסת השנה מתחבר' רצון עם דין, והנה רצון דין נגמרי' קדוש.

(דרשות חכם סופר, לר"ה דף א' ע"ב ברה"מ ומה)
בערב ראש השנה קודם כניסת הלילה בערב ראש השנה נכנסין להתפלל מנחה בבית הכנסת בעוד היום גדול, כדי להתפלל תפלת מנחה בכונה הרבה, ומאריכין בה קצת, מאחר שהוא מנחה אחרונה בצאת השנה, והקדמת תפלה מ"מ בוא יום הגדול, והנהיגם בכל ערב שבת לומר קודם מנחה מזמור ק"ז בתהלים הודו לה' וזמר ידך נפש, אומרים אותו גם בערב ראש השנה קודם מנחה, לפי שהמזמור הוא על הארבעה שצריכים להתודות, ויאמרו גאולי ה' הוא רמז גם כן על פרות הנפש, וגם אומר אוילים מדרך פשעם שהוא מעורר הלב לתשובה, וזמר ידך נפש הוא מלחכי הלב לעבודת הבורא.

חנה כבר ידוע דברי הוזהר הקדוש והאריז"ל שהענין המצוה דתקיעת שופר הוא עיטא טבא מגדול העצה ורב העלילה ב"ה להמתיק הדין דיומא דדינא ההוא דר"ה, וכמבואר באריכות בדבריהם ז"ל עיי"ש וכנודע, ומאחר שהאמת כן הוא שהקדוש ברוך הוא יחב לנו עיטא טבא להמתיק הדין דריש שתא, אם כן מה נעשה תיכף בעת כניסת היום דריש השתא, שהוא ליל ר"ה, כמה נמתיק הדין, דהא עדיין אינו זמן לאתערא בשופר. גלל כן יש לומר באפשר, שהוא גם כן עיטא טבא מגדול העצה ברוך הוא לעשות יו"ט כמצות ב' הוי"ט, לקדש היום בתפלה ובקדוש ולאכול ולשתות לכבוד יו"ט, אף על פי שאין דרכו של אדם למלא את בטנו ביום דינו קודם המשפט, אף על פי כן לא ישנינו ישראל על זה, רק לקיים כל עניני יו"ט כמצות, ומאחר שזה הוא נגד דעת בני אדם, וקשה מאד על האדם לקיימה מחמת אימת הדין כנזכר, לכן זה עצמו הוא עצה ד' להמתיק הדין, על ידי קיום המצוה ההוא, כי מצוה כזו שקשה על אדם לעשותה, מכריע לכף זכות, כי עומד בפני כמה עבירות כנודע, ובפרט שמאחר שהוא יו"ט, אזי מביא לא יעשו ישראל שום מלאכת עבודה ככל הוי"ט, ומביא בזה גם כן לא יחיה התעוררות לשום בחינת דין הרמזו בענין מלאכת עבודה, וכן הוא מספר העבד"ה כחשבון אלפים כנודע, כי מדה כנגד מדה הוא, יען שהוא אינו מעורר לבחינת דין, לכן גם כן אינו מתעורר עליו כמו כן שום בחינת דין, לכן ודאי בזכות זה, ובפרט בצירוף מצות מעשיות דיו"ט לעשות קדוש היום, ומביא הוא מן המצוה לאכול ולשתות, כי הקדוש צריך להיות במקום הסעודה, וכדומה מן שאר עניני יו"ט, ודאי בזכות כל זה נמתקין הדין תיכף בליל א' דר"ה, ונכבדו ונחתמו אנחנו וכל ישראל לאחר לחיים אמן, כן נראה לפענ"ה.

קשה לתאר את יראת השמים בה היה רבי ישראל [מסאלאנט זצ"ל] נתון בהתקרב יום הדין, ככל שהתקרב הימים ראו על פניו את האומה והחרדה המתגברים. תלמידו רבי נפתלי אמסטרדם כנס לביתו בערב ר"ה לפנות ערב, ומצאו הולך בביתו אנה ואנה כשהוא שקוע בחשבון הנפש ובחכונות ליום הדין. רבי נפתלי סיפר כי היה זה מחזה מבהיל עד מאד, רבי ישראל חש כעומד לפני משפט בן תלויים חיו, כשיאנו יודע מה יעלה בגורלו. (אור ישראל דף רכ"ט)
שמעתי פ"א ממרן הרח"ק מסאמארא זצ"ל בסיום דברות קודש בסעודה שלישית בחודש אלול שאמר: ברוך אתה בבוואר, מען זאל אריינגיין אין דעם נייעם יאר, אולם צריכן עוד רחמים גדולים, בברוך אתה בצאתך, אריסצוגיין פון דעם יאר בראי וכהונן, בלי ממשל ופגע.

נערך ע"י: הרב נפתלי יחזקאל פאללאק
רב דק"ק תוספות יו"ט - אנטווערפן
קורות חיי רבותינו חכמי התלמוד [שמ"ט] / מ"ב
רב חסדא (כד):

ראש השנה:
ואמר רב חסדא (בבב) מלך וציבור, מלך נכנס תחילה לדין, שנאמר, משפט עבדו ומשפט עמו, מאי טעמא, אי בעית אימא לאו אורח ארעא למיקם מלכא אבראי, ואיבעית אימא מקמי דליפוש חרון אף (בב).
פעם הסתפקו החכמים האם צריכים לברך ברכת שהחיינו בראש השנה או לא, ולזה שלחו חכמים את רבי יבא לרב חסדא על יו"ט של ראש השנה, שיראה איך נוהג עצמו רב חסדא בענין שהחיינו, וכשהרגיש רב חסדא בביאתו שאלו בדרך ענוה 'ללויה לרטיבה רפסא ליה בדוכתיה', [פתגם הוא: המגביה עץ רטוב שאינו ראוי להיסק בידוע שצריך למקומו של העץ, שהרי על חנם לא הגביהו, ולהיסק אינו ראוי]. וראה שהביאו את יין לרב חסדא וקידש היום וביקר ברכת שהחיינו כמו שאנו נוהגין (דב).

צב. מסי ראש השנה דף ח' ע"ב. צב. פריש"י: מלך וציבור. כשהקבי"ה דן אותם מלך נכנס תחילה: משפט עבדו. שלמה קאמר ליה: דליפוש חרון אף. בשביל עונות צבור: ובסי דברי יואל חובא פירוש עליו ע"ז בדרך רמז וז"ל: ומעתה יתבאר מאמר דו"ל הייל מלך וציבור מלך נכנס לדין תחילה, דהנה ידוע מ"ש חז"ל (והח"י פ' טז דף קמ"ו פ"ב, ועוד בכמה מקומות) ששבע הקבי"ה שלא יכנס בירושלים של מעלה עד שיכנסו ישראל בירושלים של מטה, נמצא דעד שלא נבנית ביהמ"ק וירושלים של מטה, גם הקבי"ה כביכול עומד בחוץ ואינו נכנס בירושלים של מעלה, והנה כל מקום שנאמר מלך סתם הכוונה על מלך מלכי המלכים הקב"ה, וזה שרמזו לנו חז"ל בלשונם הזהב מלך וציבור מלך נכנס תחלה לדין, והכוונה על חסדא שהוא נכנס לדין תחלה, שבראשונה דנין את הקבי"ה כביכול אם יתגלה מלכותו עליו בשנה זו, ואמרו מאי טעמא, איבעית אימא לאו אורח ארעא למיקם מלכא אבראי, פי' לפי שהקבי"ה כביכול עומד בחוץ למקדש וירושלים של מעלה, וממתין מתי יוכל ליכנס, ואין זה ד"א וכבוד כלפי מעלה שיעמוד מלכא אבראי, ועל כן דנין מתחלה על זה שתבנה ותכונן עיר ציון וירושלים של מטה, כדי שיוכל הקבי"ה ליכנס בירושלים של מעלה, ואיבעית אימא מקמי דליפוש חרון אף, פי' שאם ידנו מתחלה את ישראל אם הם יכאים לישועה מצד מעשיהם, מי יודע כמה מקטרגים יעמדו עליהם, ופי' יחי חיי חרון אף מגדול הקטרגות, ולכן דנין תחלה את הבויה"ט ועליו חרי אין שייך שום קטרג, והוא ברחמינו יתי' עשה למענו ולמען כבוד שמו שיתקדש בעולם. ומעתה מובן למה הוסיפו חז"ל לומר עוד סברא על זה שמלך נכנס לדין תחילה, אחרי שכבר נלמד מקרא, דמקרא לא נלמד אלא על מלך ב"י כמ"ש לעשות משפט עבדו וחדר משפט עמו ישראל, אמנם חז"ל הוסיפו עוד סברא, דלאו אורח ארעא וכי, דמסברא זו גם כביכול נכנס לדין תחלה כנ"ל. צב. מסי עירובין דף מ' ע"ב.

לרבים השואלים:

מי שברצונו לקבל מאמרים הקודמים מסודרים יפנה להמערכת

אלו ואלו הברכה שנדרשו להוצאות הגליון לזכות אלפי רבבות בני ישראל

כי חק לישראל הוא

ראש השנה זייט אייך מקבל צו לערנען דעם הייליגען לימוד סדר חק לישראל

כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב (תהלים פ"א א'). אפשר לפרש ע"פ מאי דאיתא בפ"ק דסנהדרין (דף ו') אמר רב המנונא אין תחלת דינו של אדם אלא על ד"ת, וחק הוא כינוי לתורה כמ"ש בספר ערכי הכינויים, והוה כוונת הכתוב כ"י ר"ת כ'ל יום, חק לישראל, צריך כל אחד מישראל ללמוד תורה שנקראת חק. והוה דקאמר משפט לאלקי יעקב, ר"ל זכור אל תשכח כשתבא למשפט לפני אלקי יעקב, דתחלת דינך יהא על ד"ת, ולכן צריך שתזהר בכל יום חק בל יושבת, טרם כל דבר ללמוד קצת בתורה, דמהאי טעמא רבינו האר"י תיקן סדר לימוד חק לישראל, כדי שע"ז יזכה כל אחד מישראל ללמוד בכל יום קצת דברי תורה, וכיון דספר תהלים חיבר אותו דוד המלך ע"ה ברוח הקודש כיודע, התנבא על לימוד סדר חק לישראל אשר חיבר רבינו האר"י זצוק"ל, ולזה כתב כי חק לישראל הוא, לרמוז על סדר הלימוד של ספר חק לישראל, וצריך ללמוד ג"כ הלכה ומוסר, אשר הוסיף הרב מופ"ה מוהר"א זצוק"ל אשר קרא אותו יוסף לחק, והוה רמזו בתיבת הוא, כי כן תיבת הו"א ר"ת הלכה ו'מוסר א'תו, דהיינו יוסף לחק, דליכא מידי דלא רמיזא באורייתא. (תהלה לדוד על תהלים)

דער קוואל פון צדיקים

רעציילונגען פון רבותינו הקדושים צו זייער יארצייט

יארצייט פון
הגאון הקדוש מרן
רבי אברהם אבלי מקאליש זי"ע
בעל מגן אברהם על השו"ע
ג' תשרי שנת תמ"ג לפ"ק

ווען הרה"ק המגיד מקאזניץ האט געלערנט ביי הרה"ק רבי ר' שמעלקא מניקלשבורג זצ"ל האט אמאל פאסירט אז עס איז אנגעקומען דארט א ספרים פארקויפער, און ער האט געברענגט פארקויפן די ספרים פון מגן אברהם וואס מען האט דעמאלסט געדריקט פון דאסניי. און דער קאזניצער מגיד האט געטראכט צו באשטימען א שיעור יעדן צופרי אין מגן אברהם מיט א חברותא, און נאכן ערשטן שיעור זענען זיי פלוצלינג צופלאמט געווארן פון עבודת הש"ת מער ווי זייער געווענליכע סדר, און זיי זענען ביידע שטארק דערשראקן געווארן פון די הארה וואס האט פלוצלונג באלאכטן זייער הארץ און פנים, און זיי זענען ביידע געבליבן פארוואונדערט, און זיי האבן באשלאסן צו גיין פרעגן זייער הייליגן רביין רבי ר' שמעלקא מניקלשבורג פון וואו עס קומט צו זיי די הארות. ווען זיי זענען אריינגעגאנגען נאך שטייגערייג די שוועל פון טיר, האט זיך רבי ר' שמעלקא אנגערופן צו אים: ישראל, אויף איין פנים דערקענט זיך אז דו האסט געלערנט מגן אברהם, דו זאלסט וויסן אז צו לערנען מגן אברהם ברענגט וואונדערליכע הארות אין יעדן הארץ. (נשר אורות מערכת חת אית ייח)

די לחודש אדר ב' שנת תקנ"א לפ"ק פאר די פטירה פון הרה"ק רבי לייב שרה"ס זצ"ל האט רבי לייב שרה"ס גענומען רעדן צו זיינע ארומיגע איבער די גרויסע קדושה פונעם הייליגן מגן אברהם, וואס ער האט אים אויך באוואונדערט זיין גאנץ לעבן, און יעדע מאל וואס ער האט זיך געטראפן מיט הרה"ק משיפטיווקא זצ"ל האבן זיי גערעדט וועגן דעם מגן אברהם, און זיי האבן אויסגעפירט אז ער איז געווען אן אמתער תלמיד חכם. אויך יעצט זענען געווען זיינע לעצטע ווערטער: רבי אבאלע קאלישער איז א אמת'ר גאון, א אמת'ר מקובל, א אמת'ר צדיק, און מיט די ווערטער איז רבי לייב שרה"ס נסתלק געווארן לישיבה של מעלה. (נבורת אור אית ייח)

הרה"ק רבי יהושע מבעלזא זצ"ל האט דערציילט: צום שטאט קאליש איז אמאל אנגעקומען א געוויסער מגיד וואס האט פון אינדרויסן אויסגעזעהן ווי א ערליכער איד, און ער האט געזעצט פונעם הייליגן מגן אברהם און געבן רשות צו האלטן א דרשה און שטאטיש'ן בית המדרש, און ער האט אים געגעבן רשות, אבער למעשה האט ער גערעדט אין זיין דרשה דברי כפירה און פארדארבעט דיעות רח"ל, און ווען מען האט דאס איבערגעזאגט פארן מגן אברהם, האט ער אים גערופן, און ער האט געשריגן אויף אים: דו ביסט א מסית און עזות פנים, און האסט חוץ גמאט פון מיר, און מיר אויסגעפאפט. די הייליגע ווערטער האט געמאכט א רושם אויף אים, און ער האט געשריגן צום מגן אברהם: רבי, איך וויל תשובה טון, און איך בין גרייט נאכאמאל צו האלטן א דרשה און זאגן אז וואס איך האב געזאגט איז געווען דברי מינות ואפיקורסות, האט אים דער מגן אברהם געזאגט: חלילה, דאס הייסט נישט קיין תשובה, נאר דיין תשובה איז, דו זאלסט גיין מיט מיין משמש, און ער וועט דיר ווייזן ווי דער גלח וואוינט, און דו זאלסט אריינגיין צו אים אין זיך שמד'ן ל"ע, און די גאנצע שטאט וועט דאס הערן, וועט מען דורכדעם נישט נשפע ווערן פון דינע ווערטער וואס דו האסט געזאגט, און נאכדעם זאלסטו גיין צו א ווייטע שטאט, און דארט אריינגיין צום רב, און אים זאגן אז דו ווילסט ווערן א ריכטיגע בעל תשובה. (איש על העדה פאלטישאן, דף שי"ט)

כ"ק אדמו"ר מסקווירא זצ"ל האט דערציילט, אז אמאל ווען ער האט גערעדט מיט זיין זיידע הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זצ"ל, האט דער בעלזער רב ארויסגענומען אן אלטן ספר פון ספרים שאקן פון א געוויסע גדול, און ער האט אים געפרעגט אויב ער האט שוין אמאל געהערט פון דעם ספר, ווען ער האט אים געענטפערט אז נין, האט אים דער בעלזער רב געזאגט אז דער מחבר פונעם ספר איז געווען פון די באקאנטע גדולים אין דעם דור פון מגן אברהם, אבער אמאל האט ער געזען ווי דער מגן אברהם שרייבט חידושי תורה, און ער האט אים געפרעגט מיט א ביטול: דו באשעפטיגסט דיך צו שרייבן א חיבור, האט אים דער מגן אברהם געענטפערט מיט ענינות אז ער צייכנט זיך נאר אויף הערות. האט דער בעלזער רב אויסגעפירט: דער מגן אברהם וואס איז געשריבן געווארן מיט גרויס ענווה און שפלות רוח, איז אנגענומען געווארן אין די גאנצע וועלט צו זיין דער ראש הפוסקים, אבער די ספר פון דעם גדול איז בכלל נישט באוואוסט אין דער וועלט. (אמרות טהורות רחמיסטריווקא, ויקרא דף תל"ב)

הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זצ"ל האט געזאגט: אויב מען וויל וויסן די חשיבות און די גרויסקייט פון מגן אברהם, קען מען זען פון דעם אז אין דור פון מגן אברהם איז דאך געווען א דור דעה מיט גדולי וגאונים ארץ, און ער האט געזען דער ערשטער וואס האט אריינגעברענגט די כתבי ארז"ל אין זיין פירוש פונעם שולחן ערוך, און קיינער האט גארנישט געזאגט דערקעגן, איז דאס שוין ענוג צו זען די חשיבות וואס די גדולים פון זיין דור האבן ארויסגעוויזן צו אים. (פרשת מרדכי)

הגאון בעל חזון איש זצ"ל, שרייבט: חס וחלילה, די ווערטער פון מגן אברהם איז אלעס קלאר, און אויך ביי א פלאץ וואס מען קען זיך אפשר קריגן, דארף מען זאגן בלשון תלמיד לפני רבו. דער מגן אברהם איז אונזער רבי, מיר זענען זיינע תלמידים, און וואויל איז פאר דעם וואס איז זוכה צו זיין פון זיינע תלמידים. (קובץ אגרות חזון איש, ח"ג סי' נ"ה)

עס איז מקובל איש מפי איש אז דער ספר שמן ששון פון מגן אברהם איז מסוגל צו האלטן אין שטוב פאר אלע ענינים. (דברי המביא לבית הדפוס שנת תרס"א לפ"ק)

תורתנו מאירת עינינו יגן לנו ויושר יליץ בעדינו

ל"ע"ג הבחור החשוב המו"מ בתו"ש כנש"ק כמר אברהם יהושע העשיל ע"ה
בן המה"צ רבי יעקב יהוקאל שרגא הכהן גלאנץ שלי"א מבראדיוב
נפטר ג' תשרי תשנ"א לפ"ק תנצב"ה.

ראש השנה תשפ"ז לפ"ק

הנה"ק רבי אברהם אבלי מקאליש זצ"ל איז געבוירן שנת שצ"ז לפ"ק צו זיין טאטע רבי חיים מגומבין זצ"ל, ער איז געווען פון די גרעסטע מורה הוראות פון אלע דורות, און זיינע פסקים איז אנגענומען להלכה אין די גאנצע וועלט, ער האט געדינט אלס דיין און ראש ישיבה אין שטאט קאליש יצ"ו אין מדינת פולין, פון צווישן זיינע גרויסע תלמידים איז געווען הנה"ק בעל אלי' רבה זצ"ל, ער האט פארפאסט דעם ספר מגן אברהם אויף שו"ע, וואס ווערט געלערנט דורך יעדן וואס לערנט שלחן ערוך, דית רענן אויף ילקוט, שמן ששון על התורה. ער איז נסתלק געווארן ג' תשרי שנת תמ"ג לפ"ק. זיין הייליגער ציון געפינט זיך אין שטאט קאליש יצ"ו.

עס ווערט דערציילט אויף די מאמע פונעם מגן אברהם, אז זי האט זיך געפירט יעדן צופרי אז זי אריינגעגאנגען צו די ווייבער שול פון בית הכנסת, און זי האט דארט געזאונט א קורצע תפילה אויף אידיש, זאגנדיג: גוט מארגן דערבארמדיגער באשעפער, איך קען מיר נישט דא אויפהאלטן צו לאנג, ווייל איך דארף אהיימגיין אנגרייטן עסן פאר מיין אברהמ'עלע, ער זאל האבן כח זיך צו באשעפטיגן אין דיין הייליגע תורה, און פרידן צו דיר דו דערבארמדיגער באשעפער. (יוחדי קאליש לבית חלי דף קמ"ב)

הרה"ק מקאזניץ זי"ע שרייבט: ווען איך האב אנגעפאנגען זיך צו פירן צו גיין בארוועס יום הקדוש, איז דאס געווען א וואונדער ביי די וועלט, און איך האב געפרעגט גרויסע למדים, און קיינער האט מיר נישט געוואוסט צו ענטפערן אז אזוי שטייט אין מגן אברהם, און דאס איז דער גלות התורה. (אור ישראל קאזניץ, תיקונים דף מ"א ע"ב)

הגה"ק החיד"א זצ"ל שרייבט: רבי אברהם אבלי מקאליש האט פארפאסט דעם ספר מגן אברהם אויף אורח חיים, און זיינע ווערטער זענען געשריבן בקיצור מיט א טיפקייט און א גראדקייט און בקיאות. (שם הגדולים להחיד"א זצ"ל, מערכת א' אות י"ד)

הרה"ק מברדיטשוב זצ"ל שרייבט אויפ'ן ספר צמח לאברהם, אז ער האט געגעבן דעם נאמען אויפ'ן נאמען פון זיין זיידן הגאון המפורסם רבי אברהם אבלי סג"ל בעל מגן אברהם, וואס מיר טרינקען מיט דארשט זיינע ווערטער, און דער אייבערשטער איז מיט אים, און אויף יעדן פלאץ איז די הלכה אזוי ווי אים. (בחסכתו לספר צמח לאברהם לכבוד המגן אברהם זצ"ל)

הגאון רבי אליעזר אבד"ק גרידנוג זצ"ל וואס איז געווען שטארק חשוב ביי הרה"ק מאמטא זצ"ל, האט דערציילט אז ער איז אמאל געווען ביי הרה"ק מאמטא, ווען מען האט דעמאלסט גערעדט פונעם הייליגן מגן אברהם, האט זיך דער אפטער רב אויפגעשטעלט פון זיין שטול און ער האט געזאגט: איך זאג עק בתורת עדות וואס איך האב געהערט פון מיין רביין הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליעזנסק זצ"ל, וואס ער האט געזאגט, אלע מחברים ביזן מגן אברהם זיל ועד בכלל, זענען אלע געווען בעלי רוח הקודש, בעלי גילוי אליהו. (סיפורי צדיקים החדש זינקאוויץ אות נ"ה)

דער מגן אברהם איז זיין גאנץ לעבן געווען אין אן ענגע און ארימע צושטאנד, און אין די שטאט קאליש איז געווען באקאנט זיין ארימקייט, און מען פלעגט ווייזן אין שטאט אויפ'ן קעלער וואו דער מגן אברהם האט געוואוינט. און מען האט דערציילט אז עס איז נישט געווען מעגליך פאר אים צו קויפן פאפיר צו קענען שרייבן אויף דעם זיינע חידושי תורה, דערפאר פלעגט ער שרייבן זיינע חידושי תורה אויף קליינע שטיקלעך פאפיר וואס איז איבערגעבליבן פון א ספרים בינדער. און ווען דאס האט ער שוין אויך נישט געהאט, האט ער געשריבן אויף די ווענט פון זיין דירה, און ווען ער האט שוין נישט געהאט קיין טינט, פלעגט ער שרייבן מיט קוילן. (תולדות המגן אברהם)

תתמחה אהו' אחי ורעי העומדים על

התורה ועל העבודה, עבודת הצדיקה השקט ובטח עד העולם, ה' עליהם יחי חיים עד העולם נס"ו.

אחד"ש כמשפט לאוהבי שמו, באתי לעורר רוח נדיבה בלב כל אנ"ש מקרב ולב עמוק, המתנדרים בעם ובאים עה"ה לפרנסת יחודי סגולה יושבי

ארץ הקודש, ולבקש כזאת וכזאת בנפש חנינה ובקשה כפולה ומכופלת שלא לתת מגרעות בקדש

ח"ו, לפחות ח"ו מערך וסך דאשתקד, כי אדרבה מעלין בקדש ולא מורידין ח"ו [וכו'].

וכל המדרחם על הבריות מדרחמים עליו מן השמים, ובגלל הדבר הזה יברכם ה'

בכפלים, והי' מעשה הצדקה שלום וחיים.

(ספר אגרות קודש מהרה"ק בעל התניא זי"ע אות כ"א)

אם נבין להחזיק בני הכולל שומרי החומות בארץ הקדושה, שלומדים תורה עפ"י מסורת אבותינו, בצניעות בקדושה ובטהרה, אז בטוחים אנחנו שהזכות יגן על כולנו.

(דברי נשיא כוללנו כ"ק הגה"צ אבד"ק וויען זצוק"ל יודה"ל א' דר"ה)

מִינַת המאיר

ליקוט בענין מעלת צדקת רבי מאיר בעל הנס לענין ארץ ישראל

כרך שומרי החומות

תפרסם ע"י ידיד כולל שומרי החומות לצדקת רבי בעל הנס

פאר א פושקע רוסט: 718.243.2495

זכרון תרועה

בעניני ראש השנה
שחל בשבת (ה)

באים לאדם נפש רוח ונשמה היתירים ביחד

איתא בגמרא (ראש השנה כ"ט ע"א) יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת וכו'. בשם הרבי בעל נועם אלימלך זצ"ל דהנה איתא בשם האר"י הקדוש דבראש חודש יש לאדם נפש יתירה, וביום טוב רוח יתירה, ובשבת נשמה יתירה, ואימתי באים לאדם נפש רוח ונשמה היתירים ביחד, קאמר התנא דהוה ביום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת, שנשתתף קדושת ראש חודש ויום טוב ושבת ביחד.

ואמר [הרה"ק רבי הענין מאלכסנדר זצ"ל]: דמה הם נפש רוח ונשמה היתירים, היינו שהוא הוספת רצון לעבודתו יתברך שמו, כי מילת נפש ורוח, מפורשים בכמה מקומות על הרצון, וגם תיבת נשמה מורה כן, היינו מלשון כל נשימה ונשימה, וזה עיקר היום טוב כמה שניתוסף הרצון לעבודת הבורא יתברך שמו בכל הבחינות שבאיש, וראש השנה נקרא יום תרועה, הפירוש גם כן מלשון רצון. (חשבה לטובה אלכסנדר ר"ה)

צריכין יותר טהרה ולקדושה, ולא לקרא בפה מטונף

ובדרוש לראש השנה שחל בשבת אמרתי לעורר בזה לבב העם לתשובה, דהנה ידוע גדול התועלת של השופר בראש השנה, וממש זה כל הקיום של האומה הישראלית [וכו.]. והנה יום א' דראש השנה, הוא העיקר ראש השנה של תורה ותועלת השופר, כמבואר שם באבני שוהם בשם הזוהר (ח"ג ק"ב ע"ג) אודרוו בהאי יומא וכו', וכמו שדרשו (ויק"ד פכ"ט) על הפסוק (תהלים מ"ו ו') עלה אלקים בתרועה ה': בקול שופר, בשעה שהוא עולה וכו', וא"כ כל זה תוקפן של ישראל, ואף שאין אנו יודעין טעם הדבר, אלקים הבין דרכו וזה טבעו, והנה כשחל בשבת דאין תוקפין בו בפועל ממש, ומחויבים אנו לעשות זכר שיהיה נחשב כאלו נעשה בפועל, בודאי לזה צריך שקידה רבה לטהרה ולקדושה, ולא לקרא בפה מטונף כאמור בענין התפילה [וכו.], על כן אחי ורעיי נתבונן על אברינו האיך מטונפים והאיך אתיבה בהו מומא, למי גנוס לעזרה, ואנה נברח, הלא איתא במדרש תחומא (בראשית ס"ו ט) על הפסוק אם יסתר איש במסתרים וגו' (ויק"ד כ"ג כ"ד), אבל זאת עצה היעוצה נברח מקצפו אל רחמינו ורחצו זוכו, והעיקר חרטה גמורה ויתחרט כל אחד בלבד, ולשמור עצמו מכאן ולהלן בכל היכולת, ובאמת הוא דבר קל, וכמו שנאמר (צבים ל' י"ב) כי לא בשמים היא וגו', ויקבעו עתים לתורה, והיא יאיר לו, ובפרט ללמוד ספרי מוסר, והעיקר לשמור פיו ולשונו, ועל העבר בכו במרה, ואל תתנו דמי דא לקבל דג, נד רוב החטאים רוב בכיה, ואיני מוציא את עצמי מן הכלל, אדרבה ואדרבה אני מוצא את כל אלו מתוקנים לפני בעוה"ר, אבל מי עומד בעדני [וכו.].

ועתה נחזור לענייני לפרש הפסוקים, כי בפרשת פנחס דכתיב יום תרועה דאיירי שחל בחול, אמר מקרא קדש יהיה לכם, בזה שכל מלאכת עבודה לא תעשו כמו שנאמר בשאר יום טוב, אבל בפרשה זו דאיירי שחל להיות בשבת, כמו דאיתא בגמרא וכדכתיב שבתון, דהיינו שיהיה בשבת זכרון תרועה, על כן לא נצרך לומר מקרא קדש לענין השביתה, כיון דכלאו הכי הוא שבת, וכבר נאמר למעלה מקרא קדש, אף שנכתב כאן כל מלאכת עבודה וגו', וזה לעבור בשני לאוין, אבל מקרא קדש עוד פעם למה, הלא אין לו לא לאו ולא עשה, אבל הפירוש הוא דהתורה מזהיר כמה שכתבנו, מאחר דיהיה בשבת, ואז לא היו רק זכרון תרועה ואינו בפועל רק דוגמא לדבר, על כן צריך להיות מקרא קדש, דהיינו שיהיה הקריאה בפה קדש, וזה הוא התכת הכתוב אימתי הוא זכרון תרועה, כשהוא מקרא קדש, והבין זה. (ישמח משה פרישת אמור בד"ה ובדרוש)

השטן מעורבב מזה שישראל שובתים בשב"ק בקדושה

כתבו המפרשים יו"ט של ראש השנה שחל להיות בשבת (מתני' ר"ה כ"ט ע"ג), היינו שאם חל ראש השנה בשבת אז הוא יום טוב לנו, והרמז לזה שאנו שבים ונתקבלה תשובתנו, שאנו בבחינת בנים בשבת כידוע, כי אות היא בנינו וכן בני ישראל. ואני אמרתי בפשיטות דשבת קודש משלים מצות תקיעת שופר, דאמר רבי יצחק למה תוקעין ומריעין כשהם יושבין ותוקעין ומריעין כשהם עומדין כדי לערבב השטן (שם ט"ז ע"א), ופירש"י שלא ישטין, כשישמע שישראל מחבבין את המצות מסתתמין דבריו. וכן השבת הוא כן, ביום שבת קודש שאנו בנים למקום, ומעלים תפלתנו במקום תרועה, אז השבת קודש משלים כאלו אנו תוקעין ממש, שהשטן מעורבב מזה שישראל שובתים בשבת קודש בקדושה, ומתפללים תפלתם בקדושה, והוא מעורבב בזה יותר מתקיעת שופר ממש, ואין יכול לקטרג על ישראל, כמו שאין לקטרג אצל האב על בן האהוב והחביב. ובפרשת אמור כתיב שבתון זכרון תרועה מקרא קודש (כ"ג כ"ד) בשבת אם רק זכרון תרועה יהי, בכל זאת מקרא קודש הוא, ואין יכול להשטין, ורבה דאמר דהטעם הוא שמוא יעבירו ד' אמות ברשות הרבים (ר"ה כ"ט ע"ג) כוונתו שהתורה למדה לנו זאת ברמז [במש"כ זכרון תרועה] דגם כשלא נתקע יחשב כתקיעה, וממילא סמכו חכמים על זה לאסור שמוא יעבירו, ודו"ק. (אהל משה מאקאווא. ר"ה שנת תרפ"ג לפ"ק)

בשבת כל הפיות בחזקת שימור

ענין השופר רק כעין אדם שהיו לו ב' ידיים וב' רגלים, ואם נקטעו לו יד ורגל עושה לעצמו יד ורגל אחרים, להיות תמורת רגלו וידו ממש, הנה הקב"ה אוהב קולו של יעקב, ולכן עיקר מעלת ישראל הוי הפה והקול, אך זה אם שומרים ישראל את פיהם מבלי ללכלך אותם, אז הוא חשוב לפניו, אבל מוחשש שמוא לכלכל קולם בדבר שאינו הגון, נתן להם הקב"ה לעשות תמורתן קול ממקום אחר, היינו השופר. וכ"ז בימות החול, אבל בשבת אפילו עם הארץ אינו מושקר, מוכח שבשבת כל הפיות בחזקת שימור, וכיון שכן, אין צורך לשופר, כיון שבשבת עושה אדם עצמו כאלים, כמו שאחז"ל שלא יהא דיבורך של שבת כדיבורך של חול. (קהלת יעקב להגה"ק רבי שלמה קלוזנר זצ"ל, ר"ה דף שם"א)

שבתון זכרון תרועה

בחודש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה כו'. גמ' (ר"ה כ"ט ע"ג) כתוב אחד אומר שבתון זכרון תרועה, וכתוב אחד אומר יום תרועה, לא קשיא כאן ביו"ט שחל להיות בשבת כאן ביו"ט שחל להיות בחול. משל לסוחר הנותן סחורתו בהקפה אל החנונים אשר קצת מהם לוקחים במזומן, ומהם שמשלמין המחצה, ולימים אחדים כאשר יגיע כסף לידם ישלחו להסוחר על החוב, אשר משפטים כל זמן שלא יבוא הנזשה לגבות עם שטר חוב שבידו אינם דואגים מאומה, כי גם זה יעלה על לבו, הלא כפי החשבון נראה הדבר כי אין אינו חייב לו עוד, וזה יעשה חשבון הלא אין אינו נשאר חייב כי אם דבר מועט, לא כן מי שלקח הרבה סחורה בהקפה, ולא נתן עליה בהקפה ולא נתן עליה מאומה, אשר בבואו אל החנות ורואה הסחורה סדורה לפניו ולא מכר מאומה, כל עצמותיו ירגזו חרדה, ועצב ילבשו לאמר, הלא כל הסחורה אשר לעיני סביב בכל פניות החנות, בעד כולם אני חייב.

הנמשל, שהגדולים והטובים בישראל לא יעשו חובות, כי זהירים וזריזים הם בכל רגע ורגע כמאמר (תהלים ט"ז) שויתי ה' לגדי תמיד, וקצת שיעשו קצת, אבל יקבעו להם זמני פרעון לעשות תשובה, זה טרם ישכב על משכבו, כמאמר (במדבר כ"ג) לא ישכב עד יאכל עד, וזה בכל ע"ש, וזה בכל ערב ראש חודש, וא"כ באנשים כאלה אין הדאגה והפחד גדול עליהם כל כך בגשתם אל יום הדין והחשבון, כי אם חייבים, חייבים רק מעט מן המעט, לא כן האנשים הבלתי מעלים על לבם חשבון מעשיהם בכל ימי השנה, מה מאד יכאב לבם כאשר יקרו ימי הדין הגדול והנורא, אז יפקחו עיניהם ויראו כי הם חייבים בעד כל התורה כולה ח"ו, כי לא התחילו לשלם, זה היה דבר הבכיה אשר בכו אנשי הגולה, כי בטרם לקח אותם עזרא הסופר לשמוע את הדברים הכתובים בס' תורת אלקים, לא ידעו מאומה אם חייבים הם דבר או לא, וכאשר קרא לפניהם בתורת האלקים וביינו במקרא, אז עשו חשבון בנפשם, ורגזו וחלו ואמרו הלא אנו חייבים בעד הכל, רק נחמי אמר אליהם, אל תתאבלו ואל תבכו (כי יו"ט היה ביום אחד לחודש השביעי, כמ"ש היום קדוש הוא לה' אלקים). אמנם כל זה אם חל ר"ה להיות בחול, גם אנו צריכים לדאוג ולפחד בבוא יום הדין הגדול והנורא, אשר מלאכים יחפזו. לא כן אם חל בשבת נאסר לתקוע לכבוד היום, וביום השבת הוא דבי' רעוא דרעיון ולית ועפין, ודינא לא שלטא בי', ועוד אנו מוכבים אותו במאכלים ערבים, ע"כ יפה אמר הכתוב שבתון זכרון תרועה. (משיל יעקב דובסא. אות ר"ה)

גם בשבת צריכין לעשות הכנה דרבה לתקוע

פעם אחת כשראש השנה חל להיות בשבת, עלה הרה"ק בעל הישמח ישראל מאלכסנדר זי"ע על הבימה ואמר שצריכים להתכונן לתקיעת שופר, בעוד החסידים עומדים ותמהים מה לתקיעת שופר בשבת. ביאר להם הצדיק ואמר, אל תחשבו ששכחתי ח"ו ששבת היום, אלא באמת הענין למה אין תוקעין בשבת קודש, הוא מחמת גזירת חכמים שמוא יעבירו ד' אמות ברשות הרבים (ר"ה כ"ט ע"ג), והוא ניהא אם הכינו את עצמם לתקיעת שופר ולא תוקעין מחמת גזירת חכמים, אבל אם לא עשו הכנה, אי אפשר לתקוע בכלל, ולזאת צריכים מקודם לעשות הכנה דרבה כדי שנוכל לתקוע, ואז מקיימים אחר כך מצות חכמים שלא לתקוע בשבת מחמת הגזירה דשמוא יעבירו.

(אורות רבותני אלכסנדר)

בשב"ק הקב"ה בעצמו דן אותנו

יש ליישב בדרך אגדה הלשון יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת, עפמ"ש בצל"ח במס' ר"ה אסור לביי"ד של מעלה לדון בשבת, משום דאין דנין בשבת שמוא יכתוב, רק הקב"ה כביכול עצמו מותר לדון, ובדאי טוב יותר אם הקב"ה ידון אותנו משדונון בבי"ד של מעלה, וא"כ טוב מאוד כשחל ר"ה בשבת, שהקב"ה בעצמו דן אותנו, כמה שהתפלל דהע"ה מלפניו משפטים וצא, ומשו"ה נקט התנא יו"ט של ר"ה, שהוא יום טוב אם ר"ה חל בשבת, לפי שהקב"ה בעצמו דן אותנו, והוא יוציא משפטינו לצדק. (זכור ושמו, פרישת אמור דף מ"ט)

עזבדא דשמדא

סיפורי צדיקים שנשמעו מאת מרן הגה"צ מנאנאש זצ"ל [שנדר]

אלף תשצו. הרה"ק בעל מנחת אלעזר ממנוקאטש זצ"ל אמר בשנה אחד בדרשת התעוררות לפני תקיעת שופר ע"פ תקעו בחודש שופר בכסא ליום חגיגו, דיום ראש השנה חל בזמן אשר הלכנה מכוסה, והלכנה מורה על השכינה הק', והשכינה הק' הוא מכוסה בראש השנה, והסביר זה על פי משל לבן המלך אשר נשקטו אשור, באו ודיברו ומסרו לפני אביו המלך אשר הוא חוטא ועושה מעשים אשר לו יעשו, וכן עשו ושילשו מחמת קנאה עליו, עד שהמלך אמר שאין לו ברירה וצריך להעמידו למשפט, שלא אביו המלך ידון אותו, רק לפני שופטים יתייצב שיוציאו את דינו, וכאשר שמעה אמו המלכה בשנה יעמיד למשפט לפני אלו אשר מחפשים המשפט הצדק, והמה גם שנואמים לבנה, ולא יועיל שום זכות לכן המלך, והאיד יכולה לראות מה שיעשו לבנה, על כן אמרה וביקשה שעל כל פנים ירשו לה לישב שם בעת המשפט, והגם שבאמת איד יכולין להוציא משפט צדק בעת שהמלכה יושבת שם, אולם הרי לא ביקשה שיקילו משפטו, רק שתשב שם, והסכימו לה.

אולם כאשר התחילו לשפוט אותו, ראו השופטים שאי אפשר להוציא המשפט הצדק וליתן לו העונשים הראוי בעת שאמו המלכה יושבת שם, והמשקיף הרה"ק בקול מעורר ונוסחו הידוע: [הטט מען געהייסן אז די מלכה זאל ארויסגיין. וזהו בחינת ראש השנה, אשר הוא יום המשפט, ובמשפט יעמיד איד, ועל האומות אפילו אין משגיחים האיד יחי' המשפט, אבל על עם בני ישראל, השופטים מדקדקין שיצא משפט הצדק, והשכינה הק' כביכול מבקשת שעל כל פנים תהי' שם בעת המשפט, ואומרים לה כביכול הלא במשפט יעמיד איד, ואי אפשר להוציא משפט צדק כזה, ועל כן ראש השנה הלבנה שמרמו להשכינה הק' היא מכוסה, שאין כביכול יכולה להיות שם בעת המשפט, על כן האט מען געהייסן אז די מלכה זאל ארויסגיין, שלא תוכל להמליץ על בני ישראל לטובה, רק שיוציאו משפט צדק, ועל זה אנו צריכין להתעורר ולשוב כדי שיוציאו לאור משפטינו. (מפי אממ"ר הגה"צ זצ"ל ה"ד שחי' נוכח שם)]

אלף תשצו / בחיכל קדשו. שמעתי ממרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל שדרש פ"א דברי התעוררות לפני תקיעת שופר, ואמר בתד"ל (י"ה דף ט"ז) ארי' למה תוקעין ברה"ק, ופרך למה תוקעין רחמנא אמר תקעו, אלא למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין ומריעין כשהן עומדין, כדי לערבב את השטן, ובתוס' פ' דכד שמע השופר שני פעמים אומר דודאי זה שופר של משיח, ומתערבב ואינו מקטר, ולכאורה הלא בכל שנה ושנה נעשה כן, והאם אינו יודע השטן מכל השנים שעברו שאין זה קול שופר של משיח.

ותי' מרן זצ"ל, דבכל שנה יש איזה דבר שצריכין לעשות ולתקן, ולפי זה תלוי הגאולה השלימה, שאין בדיקין מן השמים שאנו בדורותינו המוכיחים יעשו ויפעלו כמו הדורות הקודמים של תנאים ואמוראים שצדיקים שרפי מעלה, רק הכל לפי הדור והזמן, ואם משיח לא בא באותו שנה, זהו סימן שלא עשו כהונן לפי הדור ושנה ההוא, והשטן יודע היטב במה תלוי הגאולה בשנה הבאה, והוא עושה פעולות שונות שלב יחי' הגאולה רח"ל, אולם בכל שנה כאשר מבקשים מאתנו מן השמים דבר קטן ביותר של שנה שעברה לפי הדור, ואינו מאמין השטן בעצמו שגם הדבר הקטן הזה לא יעשו בני ישראל במשך השנה האלה, על כן בעת תקיעת שופר שאנו מתעוררין לתשובה, ובה תלוי באם שיהי' שנת הגאולה לחירותינו, מפחד השטן שמא יעשו תשובה, ויתקן מה שצריכין לתקן בזו השנה, ועל כן נעשה מעורב ומפחד בעת תקיעת שופר, שמא הדבר הקטן שמבקשין מהם בשנה זו אכן יקיימו ויהי' הגאולה בב'.

אלף תשצו / בחיכל קדשו. מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל דרש בהיותו סגור בשנות הזעם בראש השנה שנת תש"ה לפ"ק במחנה בערגן בעלזן, ובתד"א אמר ע"פ (עמוס ג') אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחידו, שבכמה מקומות מיניו שסתם עיר בפסוק קאי על ירושלים עיר"ה ת"ב. וזהו שהכתוב מתמיה וצוחח: אם יתקע שופר בעיר, האם כבר תקעו השופר בעיר ירושלים עיר"ה, הקאי על השופר גדול של משיח יתקע בזמן הגאולה, שנה' (נכ"ר ט' י"ד) וד' אלקים בשופר יתקע, ויהי' סוף וקץ לגלותו, האם נשמע כבר זה קול שופר, לא, רק אנו עוד נמצאים בגלות המר הזה, וא"כ ועם לא יחידו (במה')? למה אין איש שם על לב להתעורר בתשובה כראוי וככונן.

אלף תשצו / בחיכל קדשו. מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל נהג בימים שאמר תפלת השלח לפני תפלת מוסף, כגון הלנו העני נמשע וכו' ברה"ק ויהוה"ל, או התפלה לש"ץ קודם תפלת גשם ותפלת טל, שאחר שאמר התפלה לש"ץ בלחישת, חזר ואמר אח"כ עוה"ש אשרי וכו' (כדי לומר קדיש על איזה פסוקים כמבואר בפוסקים, ולא יחי' הפסק ע"י תפלת הש"ץ).

אלף תת / בחיכל קדשו. עבודת תפלת המוספים של מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל בראש השנה ויום הקדוש, כגון עבודתו הקדושה שתקיעת שופר היתה בכל כחו ונפשו ממש, ואחר התפלה הי' צריך לחלף כל הבגדים העליונים והתחתונים מרטיבת הזיעה, שנתן בתפלתו ועבודתו הק' כל רוחו ונפשו. (וכמו שאיתא בזה"ק (ויקרא י"ח י"א) על דא שכתאנא בספרא דרב המנואנא סבא, באינון צלותי דראש השנה, דהוה אמר צלותא וקל שופרא דאפיק הווא זכא, דאשתכח מרוחיה ומנפשיה כההוא שופרא, דהווא קול סליק לעילא, ובההוא יומא קיימין ומשתכין בשטנין לעילא, על סליק הווא קלא דשופרא, כלחו אתחדין קמיה, ולא יכלין לקיימא, זכא חולקיהו דצדיקייא ידיעין לכוונא רעותא לקמי מאריהו, וידעין לתקנא עלמא בהאי יומא בקל שופרא, ועל דא כתיב (תהלים פ"ט ט"ז) אשרי העם יודעי תוריהו, יודעי ולא תוקעין.)

על הטוב יוכר
הרבני הנגיד הנכבד, רודף צדקה וחסד מו"ה חיים **פראנק** הי"ו שנדב להוצאת הגליון על בני הגליון הניק והכים, נחמד ונעים, התנהג במדות תורניות וביראת ה' טהורה כמר **משה יעקב הלוי** ע"ה נלב"ע בימי נעוריו ו' תשרי תשס"א לפ"ק ת.נ.צ.ב.ה.

אדם אם היה עובד בין הקברות, והיה יודע שצדיק קבור שם, צריך להזכירו במעשיו, אמר שלמה (משלי י' ד) זכר צדיק לברכה. (פסוק י"ב ס"א) פאראט איר אויף קברי צדיקים ווי אימער אין דער וועלט ?
די עיקר השתחוות ביי א ציון פון א צדיק איז נאכצואגן שמועות ועבודות מפיו כמבואר בספ"ק. איר צאלט אויפיל געלט פאר די נסיעות, קומט נישט אן צום ציון ווי א פרעמדער, מיר וועלן אייד צושטעלן א קובץ "לספר בציון" מיט געקליבענע סיפורים מיוחד פאר די ציונים ווי איר פארט. אזוי ווי איר זענט מחליט צו פארן איר מקומות הקדושים, רופט ארין צו מערכת "מבאר רבותינו" און מיר וועלן אייד צושטעלן בעוה"ש"ת א קובץ לויט אייער פארלאנג. 718-218-6817
פועל'ט אלעס גוטס

מבאר רבותינו שנה כ"ח גליון א'

אוצרות הבאר

ספרים חדשים שהגיעו להמערבת - עפ"י סדר הא"ב

אוצר האר"ל / עם כוונות הרש"ש, ראש השנה
אוצר בלום וליקוט מכל כתבי האר"ל על כל עניני ראש השנה, ביאורים מספרי החסידות על כתבי האר"ל, מנחת האר"ל לראש השנה מתוך כתבי האר"ל והרש"ש זצ"ל, מוסר התעוררות הלב מדרש"ש זצ"ל לפני, תקיעת שופר, כוונות התקיעות מכתביו של מרן זצ"ל, ח"ל במהירות מפיארת ומתוקנת בתיוקן אלפי מעיות ושיבושים, ובתוספת אלפי מראי מקומות מפורשים, עם סימני פיסוק ונקודות, ופתיחת ראשי תיבות, בעימוד נאה ומאוד עניני. (תפ"א עמודים)

אוצר האר"ל / עם כוונות הרש"ש, יום כיפור
אוצר בלום וליקוט מכל כתבי האר"ל על יום כיפור, ביאורים מספרי החסידות על כתבי האר"ל, נסדור ונכון במקומם, מסודרים בסדר ואופן ברור ונאה, תפילות ובקשות ופיוטים ליום הכיפורים, עם מנחת האר"ל מתוך כתבי האר"ל והרש"ש זצ"ל, עשר תקדושת השם המפורש שהובי הקדן הגדול ביום הכיפורים מספר בריית מנחת, ביאורי החסידות מדרש"ש זצ"ל, שישם האומים זצ"ל על בריית מנחת [נס פקח תלמודיו], ח"ל במהירות מפיארת ומתוקנת בתיוקן אלפי מעיות ושיבושים, ובתוספת אלפי מראי מקומות מפורשים, עם סימני פיסוק ונקודות, ופתיחת ראשי תיבות, בעימוד נאה ומאוד עניני. (תפ"א עמודים)

אוצר האר"ל / דברים
מאמרים ודרשות קדש וד"ה, על סדר דברים, מוסר ע"פ דברי רבותינו הק' תלמודי הבעש"ט הק' זצ"ל, וכולל בו כמה ענינים בתורה ועבודה ויראת ה', צדקה וגמולת חסדים ועוד, שנשמעו מאת כ"ק אדמו"ר רבי דוד אביצורצ'א שליט"א, עם ביאורים וצינונים, שנת תשפ"ו ע"ה. (תפ"א עמודים)

אוצר האר"ל / מלאת חתא
סדר הסליחות מפיארת ומבואר ל"מי הסליחות, עם יבוא כוונת התפילות ובקשות באחד יחד עם תיבותיהם בתפארת, ביאור לכל התפילות בשפת ברורה, משולב בתוך תיבות התפילה, מבוא כולל לסדר הסליחות, הקדמה מפורטת לכל סליחה ופיוט, על מה נוסדו ומקורם בקדש, פסקי דינים ופיוטי מנחת ופועמים. שנת תשפ"ו לפ"ק. (תפ"א עמודים)

אוצר האר"ל / שער הכוונות המבואר / ראש השנה, ב' כרכים
שער הכוונות, שער הששי משמונה שערים אשר חיבר הרב הקדוש המקובל האלקי רבי חיים וויטאל זצ"ל, כפי מה שקבע מרבו המקובל האלקי בוצינא קדישא האר"י זצ"ל, ל"מי ראש השנה, יצא לאור במהירות מפיארת ובתוספת מראי מקומות מפורשים, עם סימני פיסוק ונקודות, ופתיחת ראשי תיבות, בעימוד נאה ומאוד עניני, כשני כרכים מפורשים, ומבואר להבנת הדברים, עם מקורות וצינונים, וביאורים ועיונים, ח"ל הסוכב כל עניני ראש השנה מבואר ועד צאתו והמשמחה, מלוקט מספרי הק' שנת תשפ"ו לפ"ק. (תפ"א עמודים)

אוצר האר"ל / שער הכוונות המבואר / יום הכיפורים
שער הכוונות, שער הששי משמונה שערים אשר חיבר הרב הקדוש המקובל האלקי רבי חיים וויטאל זצ"ל, כפי מה שקבע מרבו המקובל האלקי בוצינא קדישא האר"י זצ"ל, ל"מי יום הכיפורים, יצא לאור במהירות מפיארת ובתוספת מראי מקומות מפורשים, עם סימני פיסוק ונקודות, ופתיחת ראשי תיבות, בעימוד נאה ומאוד עניני, ומבואר להבנת הדברים, עם מקורות וצינונים, וביאורים ועיונים, עם מנחת האר"י ח"ל הסוכב כל עניני יום הכיפורים מבואר ועד צאתו והמשמחה, מלוקט מספרי הק' שנת תשפ"ו לפ"ק. (תפ"א עמודים)

אוצר האר"ל / תלמוד בבלי המבואר / מתיבתא, מס' סוטה, ב' כרכים
גמ' מסכת סוטה מן תלמוד בבלי, נערך ונסדר מחדש, באותיות מאירות עניני, עם כל המפרשים על הדף, בצירוף קושי' רש"י, ודגונו ודורוהו כל המפרשים והנחת על הדף, ועליו מדרשות 'מתיבתא' - הבולט ביאור הקל על דברי הגמ' במקום המעט מעט ועוד תלמודי, תוך שירות מחדל המנוא בלשון הגמ' במסגרת קצר ונאה, מבוסס על דברי רש"י והראשונים, בבואור זה יכול תלמוד להשתמש בהבנת הגמ' כאשר תלמוד יתור משרים, עם תורות ענינים מספרי הראשונים המאירות במקום הצורך ביאור ודף, למען ריוח תלמוד בו וימנא קושיותיו ופסקיותו על הדף להבדיל לו באורך הדף. עם שינוי תלמודי, הכולל סיכומים לשינוי המנוא, כולל תמצית פירוש רש"י ותוספות. ח"ל ברוב פאר והדר בב' כרכים מפיארת.

אוצר האר"ל / דבריו בציורו / צאנז, חדשי אלול - תשרי
עבודתו וסיפורים, שירותו וענינים נפלאים, מאת רבינו הגדול מרן בעל דברי חיים מצאנז וי"ע, מלוקט מפ' ספרים ומוסרים ממקורות נאמנים, כלשונם הצה הנכתבים ואמרים, מסודר בסדר נאה ויאה כשולחן ערוך, חלקי מו"ה החכמה ליומם הנראים, שבת מברכים אלו וחדש אלול, וימים נוראים, זמן שמחתנו, סוכות, חושענא רבה, שמיני עצרת ושבת תורה, חזן אחר שבת בראשית, מלוקט ממאות ספרים, ומסודר דבר דבור על אופניו, על סדר המנוג דבר יום כינוי, ברשפי אש שלחבת אשר י"ד ברוך בציור, עם תוכן הענינים מפורט. ח"ל ברוב פאר והדר ע"י הוצאת ספרים עובדת חר"ה, פברם שנת תשפ"ו לפ"ק. (ברוקלין יצ"ל. תפ"א עמודים)

אוצר האר"ל / חדושי תורה / סאטמאר, וברוך נחמ"ל ע"ה' ומועדים
חדושי תורה ודרושים ואמרות טהורות על התורה ומועדים ועוד, מאת הגאון הקדוש רשכב"ג מרן מסאטמאר זצ"ל, משנת תשכ"ג - תשכ"ז, אשר רואים אלו הדרים לאשונה וכששים תורות חדשים, מתוך הכתבים והרשימות של הגה"ק ר' נחמ"ל צבי ראזנבערג זצ"ל, ונתקנו ונסדור באופן מיוקט כפי שרשימו בשנתן, עם חופקות הנהגה מיוקת והרחבת הדברים, בלשון צה וקל, באותיות בהירות מאירות עניני, עם הרעיונות הלשונות המפורשים, בתוספת אלפי מראי מקומות וצינונים, עם תוכן ותמצית הדרוש לפני כל תורה ותורה, עם כותרות בין הקטעים, עם הערות ותוספות מתחת לקו להשלמת הענינים, עם פנינים וליקוטים יקרים, שנלקטו מתוך דרשות הארונים אשר נדפסו בספר הזה, עם מנחת קודש מברכה"ק וי"ע אשר נכתבו על ידי הג"ל בשנתן, עם הרחבת הדברים בשולי הידיעה לכאור מקורו מחדש בברכי המוסקים זצ"ל, עם מפתחות מפורשים. יצא ח"ל ברוב פאר והדר ע"י בנו חר"ה חיים אברום שמעון ראזנבערג שליט"א, בהוצאת מערכת אוצרות סאטמאר, פברם שנת תשפ"ו לפ"ק. (ברוקלין יצ"ל. תפ"א עמודים)

אוצר האר"ל / יד ייח / ע"ה' ומועדים
קובץ דברי תורה שנתה אחריו ברכה הגה"ק רבי יונה ישר דוב הכהן פריער זצ"ל ח"ה' ב' תנה"צ מסאטמאר זצ"ל, חלקי מו"ה חכמה ליומם הנראים, שבת מברכים אלו וחדש אלול, וימים נוראים, זמן שמחתנו, סוכות, חושענא רבה, שמיני עצרת ושבת תורה, חזן אחר שבת בראשית, מלוקט ממאות ספרים, ומסודר דבר דבור על אופניו, על סדר המנוג דבר יום כינוי, ברשפי אש שלחבת אשר י"ד ברוך בציור, עם תוכן הענינים מפורט. ח"ל ברוב פאר והדר ע"י הוצאת ספרים עובדת חר"ה, פברם שנת תשפ"ו לפ"ק. (ברוקלין יצ"ל. תפ"א עמודים)

אוצר האר"ל / מתיבתא, מס' סוטה, ב' כרכים
גמ' מסכת סוטה מן תלמוד בבלי, נערך ונסדר מחדש, באותיות מאירות עניני, עם כל המפרשים על הדף, בצירוף קושי' רש"י, ודגונו ודורוהו כל המפרשים והנחת על הדף, ועליו מדרשות 'מתיבתא' - הבולט ביאור הקל על דברי הגמ' במקום המעט מעט ועוד תלמודי, תוך שירות מחדל המנוא בלשון הגמ' במסגרת קצר ונאה, מבוסס על דברי רש"י והראשונים, בבואור זה יכול תלמוד להשתמש בהבנת הגמ' כאשר תלמוד יתור משרים, עם תורות ענינים מספרי הראשונים המאירות במקום הצורך ביאור ודף, למען ריוח תלמוד בו וימנא קושיותיו ופסקיותו על הדף להבדיל לו באורך הדף. עם שינוי תלמודי, הכולל סיכומים לשינוי המנוא, כולל תמצית פירוש רש"י ותוספות. ח"ל ברוב פאר והדר בב' כרכים מפיארת.

לפרסם ספרים במדור "אוצרות הבאר" נא לשלוח שני ספרים להמערבת

כתיבה וחתמה טובה ושנה עבודה לתומכינו החשובים, ולרבות קוראי גליוננו, ולכל בני ישראל

אינטערנעט
אפילו מיט אן אויגענערפונעם גאר **גוטן פילטער**
איז פארט **גאר שלעכט** פאר א אידישע נשמה
מבאר רבותינו: 43 LORIMER ST. BROOKLYN N.Y. 11206
טעל: 718-218-6817 - פקס: 718-506-9629
כל הזכיות שמורות, ואסור להעתיק שום ענין מהגליון בלי רשות המערכת
י"ל ע"י קהל אשכנזי ד'גאנאש - בנשיאות הגה"צ רבי אליעזר יוסף פאלאנא שליט"א
ראש השנה תשפ"ו לפ"ק